

För de andra högt belägna bona hos ROSENIUS föreligger särskilda omständigheter — ett var två m över marken inbyggt i ett sängtrastbo och »På en liten holme i nordligaste Vättern hittades en gång ett lövsångarbo inne i ett gammalt ekorrbo, 3 å 4 m högt, överst i en tall».

Notiserna om svenska lövsångare byggande ovan markytan är tydligen fåtaliga. I det ovan relaterade fallet från Växjö synes det röra sig om en hona, som varit särskilt benägen att avvika från det för arten vanliga byggnads sättet. Man kan väl tryggt utgå ifrån, att det var samma par som först byggde i staketet och sedan i klångväxterna.

CURT MOSSBERG

10. Gravand (*Tadorna tadorna*) iakttagen vid Kungsör

Den 14.4.1956 berättade ett par skolpojkar, att de sett fyra gravänder i Runnabäcken vid Kungsör. Bäckens faller ut i Arbogaån nära dennas utflöde i Mälaren. Då meddelandet föreföll ganska osannolikt, undersökte jag den 16.4. hela den del av bäcken, som då var isfri, samt den stora strömvaken vid Arbogaåns mynning men utan resultat.

Ungefär en månad senare — den 15.5. — sågs på samma plats en »konstig fågel», som aldrig skulle ha setts förr i trakten. Observatörerna underrättade tidningen Folket, som införde en notis, illustrerad med ett foto av fågeln, som tagits av fotograf GUNNAR LARSSON. Jag blev nu övertygad om att det verkligen var gravänder, som höll till i bäcken. Den 16.5. meddelade folkskollärare DAVID NORRHAMMAR, att han sett den okända fågeln simma i en damm strax söder om Kungsör. Jag begav mig genast dit och hade turen att äntligen få se fågeln ifråga. På 25 m håll kunde jag tydligt se gravanden, som var en hona. Då jag försökte smyga fram för att om möjligt fotografera, lyfte den och försvann norrut. Jag lyckades emellertid återfinna den på ett fält strax intill och tog en bild. Kort därpå lyfte gravanden och flög i en vid cirkel över mitt huvud, varvid jag fick ytterligare tillfälle att studera den genom kikaren. Vingslagen var långsamma som hos en mås, och det mörka bandet på bröstet syntes tydligt. — Den 21.5. iaktogs åter en gravand av ett par personer på ungefär samma plats.

ÅKE SÖDERSTRÖM

11. Sidensvans (*Bombus garrulus*) häckande vid Västerbottenskusten

I början av juli 1956 hade jag några gånger hört och sett en sidensvans flyga helt nära stranden vid Harrbäckssands bad- och fritidsområde, ett par km N Skelleftehamn. Boletande i den omgivande skogen gav inget resultat förrän den 16 juli, då jag på hemväg från platsen av en slump upptäckte det eftersökta sidensvansboet. Det låg 4 m högt i en gran, förvånande nog endast ett tiotal m från den så här års rätt livligt trafikerade körvägen och knappa 200 m från havsstranden. Boet innehöll fem fullfjädrade ungar. Följande dag var det tomt, men ungarna återfunnos i närheten och fotograferades.

Denna östliga och ovanligt kulturnära häckning av sidensvans var emellertid av allt att döma inte ensam i sitt slag. Vid Skataviken, ytterligare några km norrut längs kusten, iakttog MARTIN MARKGREN samma år från den 21 juni till början av juli ett sidensvanspar, som emellanåt flög på sannolika matningsturer mellan skogen och sommarstugeområdet vid stranden. I juli observerades med säkerhet två par